

Udgifterne til m²-tilskud vil stige med ca. 9 mill. kr. årlig til 60-70 mill. kr. i 1967, hvorefter beløbet gradvis nedsættes og falder bort med udgangen af 1973.

2. Huslejetilskudsordningerne.

Ifølge bemærkningerne vil udgifterne til huslejetilskud efter den gældende lov for 1958-59 i alt andrage 32 mill. kr., der fordeles lige- ligt mellem stat og kommune med 16 mill. kr. til hver.

Da udgifterne til huslejetilskud efter det oprindelige forslag helt skulle dækkes af kommunerne, regner bemærkningerne med en besparelse for statskassen på 16 mill. kr. Udgifterne til huslejetilskud efter lovforslaget vil ifølge bemærkningerne andrage i alt 52 mill. kr. Efter de under folketingsbehandlingen gennemførte ændringer, som er omtalt i det foregående, kan statens udgifter til refusion af disse tilskud anslås til godt 17 mill. kr.

Lovforslaget fremsattes sammen med lejelovsforslaget og be- handleles i folketinget sammen med dette og andre dertil knyttede lovforslag. Om de ret omfattende forhandlinger, som lovforslagene gav anledning til, må i det store og hele henvises til Folketingstidende.

Når *venstre* og *det konservative folkeparti* ikke kunne medvirke til lovforslagenes gennemførelse og stemte imod — det gælder også nærværende lovforslag — var en af de væsentligste årsager de *ekstra- ordinære ejendomsskatter*, der indgik som led i lovkomplekset.

Selv om en del af de afviklingstendenser, som lovforslaget indebar, fandt sympati hos de to nævnte partiers ordførere, frem- hævede de til gengæld en række bestemmelser, som gav anledning til *kritik*. Denne samlede sig navnlig om følgende punkter:

Lovens § 3, som gav staten mulighed for at gribe ind i national- bankens naturlige funktioner (jfr. de ved bestemmelsen anførte bemærkninger).

Den *forskelsbehandling*, som efter partiernes opfattelse gav sig udslag i, at det sociale byggeri fik urimelige begunstigelser.

De *høje lånegrænser* inden for dette byggeri, som ville modvirke en nedgang i byggepriserne.

Muligheden for *statslån til lejerens overtagelse af ejendomme* og til *modernisering*, hvilke finansieringer — som hidtil — burde ordnes ad privat vej.

Den *betydelige udvidelse af de sociale tilskudsordninger*.

Den *kommunistiske* gruppe vendte sig skarpt imod lovforslagets afviklingstendenser og understregede, at lovforslaget ikke gav mulig- hed for at sikre et boligbyggeri af tilstrækkeligt omfang. Fra kommunistisk side stilledes ved 2. behandling en række ændringsforslag, som bl. a. tilsigtede en forhøjelse af lånegrænsen for det sociale byggeri, en væsentlig forøgelse af mulighederne for at yde statslån til sociale boligforetagender og til erstatningslejligheder i forbindelse med sanering, forhøjelse af m²-tilskuddene og lempelser af reglerne